

2) e rendelkezést (a hivatkozott 23. cikk) a 2003/55/EK irányelv 3. cikkével (amelynek értelmében tagállamok a földgázágazatban működő vállalkozások számára általános gazdasági érdekből előírhatnak olyan közszolgáltatási kötelezettségeket, amelyek – többek között, és a jelen ügy tekintetében – az ellátás árára vonatkoznak) összefüggésben úgy kell-e értelmezni, hogy a hivatkozott közösségi rendelkezésekkel nem ellentétes az olyan nemzeti szabályozás, amely – a legalább is a nagykereskedelem szegmensét illetően a „tényleges verseny” feltételeinek hiánya által jellemzett piac sajátos helyzetére figyelemmel – lehetővé teszi a földgáz referenciaárának közigazgatási úton történő meghatározását, amely referenciaárát valamennyi értékesítő köteles belefoglalni lakossági fogyasztóknak címzett és az egyetemes szolgáltatás keretében tett kereskedelmi ajánlataiba, jóllehet valamennyi fogyasztó „jogosultnak” minősül.

(¹) HL L 176., 57. o.; magyar nyelvű különkiadás 12. fejezet 2. kötet 230. o.

2008. június 25-én benyújtott kereset – Az Európai Közösségek Bizottsága kontra Svéd Királyság

(C-274/08. sz. ügy)

(2008/C 236/10)

Az eljárás nyelve: svéd

Felek

Felperes: Európai Közösségek Bizottsága (képviselők: B. Schima és P. Dejmek meghatalmazottak)

Alperes: Svéd Királyság

Kereseti kérelmek

– A Bíróság állapítsa meg, hogy a Svéd Királyság – mivel nem hozott megfelelő intézkedéseket annak érdekében, hogy a vertikálisan integrált vállalkozáson belüli elosztási és termelési érdekek funkcionális szétválasztása követelményének megfelelően a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 96/92/EK irányelv hatályaon kívül helyezéséről szóló, 2003. június 26-i 2003/54/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (¹) 15. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontjával összhangban, és nem bízta meg a szabályozó hatóságokat a nemzeti hálózathoz való csatlakozás feltételeinek, beleértve az átviteli és elosztási tarifákat, kiszámítá-

sához és meghatározásához használt módszerek, azok hatálybalépése előtt történő megállapításával vagy jóváhagyásával az irányelv 23. cikke (2) bekezdésének a) pontjával összhangban – nem teljesítette az ezen irányelvből eredő kötelezettségeit;

– kötelezze a Svéd Királyságot a költségek viselésére.

Jogalapok és fontosabb érvek

Azon állítása alátámasztására, miszerint az irányelv 15. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontja átültetésre került a svéd jogba, Svéd Királyság a villamos-energiáról szóló törvény (ellagen) különböző rendelkezéseire hivatkozik, amelyekből többek között kiténik, hogy, a hálózati tevékenységet (elosztási tevékenység) külön kezeli a számvitel, és a hálózatot kezelő vállalkozás könyvelői e beszámolókat külön vizsgálják. A Svéd Királyság továbbá úgy érvel, hogy a hálózatot kezelő vállalkozás és valamely másik vállalkozás közös költségeit csak annyiban veszik figyelembe a beszámolóknak, amennyiben azok a hálózatot kezelő vállalkozást érintik. Továbbá a hálózatot kezelő vállalkozásnak felüyeleti tervet kell készítenie, és biztosítania kell annak betartását.

A Bizottság azonban úgy találta, hogy a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontja szerinti független irányítási struktúra világos követelménye nem tekinthető teljesítettnek olyan általános szabályok által, amelyek például a külön könyvelést érintik, illetve általánosan alkalmazandó szankciók által.

A Svéd Királyság szerint a funkcionális szétválasztás követelményét a korlátolt felelősségű társaságokról szóló törvény (aktiebolaglagen) általános társasági jogi rendelkezései is teljesítik, amely rendelkezések értelmében az anyavállalatok és leányvállalataik különálló jogi személyek és jogalanyok.

A Bizottság szerint az anyavállalat, mint többségi részvényes, meghatározó befolyással bír a leányvállalata, illetve leányvállalatai felett, mivel bizonyos fontos kérdésekről csak a részvényesek dönthetnek. Egy elosztóvállalkozás és igazgatótanácsa sosem lehet tehát független a részvényesei többségétől csupán az általános társasági jog alapján. A Bizottság szerint nem jelenti a független irányítási struktúra követelményének teljesítését azon tény sem, miszerint egy integrált vállalkozás eleget tesz az aktiebolaglagen könyvelésre és vagyónátruházás korlátozására vonatkozó rendelkezéseinek. A Bizottság úgy véli, hogy a 15. cikk (2) bekezdésének b) és c) pontjának nemzeti jogba történő helyes átültetése feltételezi olyan kötelező szabályok létét, amelyek tisztán tükrözik az e rendelkezésekben meghatározott feltételeket, azaz a biztosítékot, hogy valamely elosztóvállalkozás irányítása az integrált villamosenergia-ipari vállalkozástól függetlenül működhet az elosztást és a hálózat működése, fenntartása és fejlesztése biztosításához szükséges eszközöket illetően. E követelménynek nem tesznek eleget az aktiebolaglagen rendelkezései.

Amint az irányelv 23. cikke (2) bekezdése a) pontjának megszüvegezéséből is kitűnik, az irányelv a hálózati tarifák, vagy legalábbis a kiszámításuk módszerei előzetes jóváhagyásának rendszerét írja elő. A Svéd Királyság kifejezetten úgy nyilatkozott, hogy a hálózati tarifák kiszámítására, illetve a hálózati tarifák által teljesítendő feltételekre vonatkozó, jelenleg hatályos svéd szabályozás *a posteriori* felügyeleti rendszerre épül, azonban egy új, előzetes jóváhagyási rendszer bevezetésével kapcsolatban már folynak a vizsgálatok, és valószínűleg 2008 júniusában a parlament elé kerül a javaslat.

A fent említett körülmények között a Bizottság úgy véli, hogy a Svéd Királyság nem ültette át helyesen nemzeti jogába a 2003/54/EK irányelvet, különösen annak 15. cikke (2) bekezdésének b) és c) pontját, valamint 23. cikke (2) bekezdésének a) pontját.

(¹) HL L 176., 37. o.; magyar nyelvű kiadás: 12. fejezet, 2. kötet, 211. o.

A Tribunal administratif (Luxembourg) által 2008. június 26-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Miloud Rimoumi, Gabrielle Suzanne Marie Prick kontra Ministre des Affaires Étrangères et de l’Immigration

(C-276/08. sz. ügy)

(2008/C 236/11)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Tribunal administratif

Az alapeljárás felei

Felperes: Miloud Rimoumi és Gabrielle Suzanne Marie Prick

Alperes: Ministre des Affaires Étrangères et de l’Immigration

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdés

„Az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a

75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló 2004/38/EK irányelv (¹) 2. cikke (2) bekezdésének a) pontját, 3. cikkének (1) bekezdését és 7. cikkének (2) bekezdését akként kell-e értelmezni, hogy ezek csak azokra a családtagokra vonatkoznak, akik azt megelőzően váltak az uniós polgár családtagjává, mielőtt ez az uniós polgár, akit kísérni szándékoznak, vagy akihez csatlakozni szándékoznak, az EK 39. cikk által számára biztosított szabad mozgáshoz való jogát gyakorolta volna, vagy épp ellenkezőleg: minden uniós polgárnak, aki gyakorolta szabad mozgáshoz való jogát, és másik tagállamban telepedett le, mint amelynek állampolgára, joga van ahhoz, hogy családtagja csatlakozzon hozzá, anélkül, hogy e családtag tekintetében a családtaggá válás időpontjára vonatkozó feltétel lenne előírva?”

(¹) Az Unió polgárainak és családtagjaiknak a tagállamok területén történő szabad mozgáshoz és tartózkodáshoz való jogáról, valamint az 1612/68/EGK rendelet módosításáról, továbbá a 64/221/EGK, a 68/360/EGK, a 72/194/EGK, a 73/148/EGK, a 75/34/EGK, a 75/35/EGK, a 90/364/EGK, a 90/365/EGK és a 93/96/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2004. április 29-i európai parlamenti és tanácsi 2004/38/EK irányelv (HL L 158., 77. o.).

A Cour de cassation (Franciaország) által 2008. június 30-án benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem – Société Moteurs Leroy Somer kontra Société Dalkia France, Société Ace Europe

(C-285/08. sz. ügy)

(2008/C 236/12)

Az eljárás nyelve: francia

A kérdést előterjesztő bíróság

Cour de cassation

Az alapeljárás felei

Felperes: Société Moteurs Leroy Somer

Alperes: Société Dalkia France, Société Ace Europe